

USKORO PRED VLADOM IZMJENE I DOPUNE ZAKONA O PRIJEVOZU U CESTOVNOM PROMETU

U Hrvatskoj je uobičajeno da se za prijevoz kupuju vozila koja je Europa odbacila

Hrvatska ima 5.480 prijevoznčkih tvrtki s licencom, a one imaju oko 11.000 vozila, što je u odnosu prema potrebama previše / Vozila su prestara i neprilagođena europskim kriterijima prijevoza / Prijevoznik bi prema novom zakonu najmanje dvije godine morao voziti po Hrvatskoj, a nakon toga bi ga moralo ocijeniti mjerodavno poglavarstvo, a tek onda bi mogao dobiti dozvolu za međunarodni promet

ZAGREB, 16. travnja – Hrvatska ima, u odnosu prema potrebama, previše prijevoznika i vozila za teretni i putnički promet. Uz to, vozila su prestara i neprilagođena europskim kriterijima prijevoza. Sve su to bili razlozi, kaže za *Vjesnik* pomoćnik ministra pomorstva, prometa i veza **Mijo Bezer**, da se krene u izmjene i dopune Zakona o prijevozu u cestovnom prometu.

U Hrvatskoj je trenutčno 5.480 prijevoznčkih tvrtki koje imaju licencu. One imaju oko 11.000 vozila što je definitivno prevelik broj vozila za naše potrebe, ističe Bezer. S tako velikim brojem vozila, kaže, prijevoznici da bi došli do posla služe se nelojalnim utakmicama. To većinom znači da ruše cijene i ulaze jedan drugome u posao te tako zajednički slabše svoju kvalitetu na tržištu.

Uz to, struktura voznog parka je izrazito nepovoljna. Tehnička opremljenost, ili tehnologija prisutnih vozila, je vrlo niska. Razvijene europske zemlje - a za najviše dvije godine to će biti pravilo u čitavoj Europi, upozorava naš sugovornik - dopuštaju ulazak isključivo zelenih vozila, eko jedan, eko dva i eko tri. Za našu usporedbu s Europom dovoljno je, pak, reći da od ukupno 11.000 vozila imamo samo 1.750 ekovozila.

S obzirom na takvu situaciju Ministarstvo prometa mora biti odgovornije i mora imati određenu strategiju, drži Bezer. To znači da treba više računati na stanje u Europi. Drugim riječima, pomoćnik ministra smatra kako ne bi bilo u redu prijevoznike »natjerati« da kupe stare kamione, pa da onda za kratko vrijeme propadnu.

Dužni smo naše zakone prilagoditi europskim, a zbog toga je, među ostalim i os-

novano Ministarstvo za europske integracije koje daje ocjenu pojedinih zakona, kaže Bezer. Stoga su, napominje, u Zakon o cestovnom prijevozu unesene vrlo važne izmjene, odnosno izmjene koje traži Europa. A Europa traži ocjenu prijevoznika, odnosno kako se on ponašao u posljednjih nekoliko godina – poštuje li propise drugih zemalja, kako prevozi i kako isporučuje robu. Ako prijevoznik sve to obavlja uredno, otvara si mogućnost za nove poslove, a

Hrvatskoj služi kao dobar ambasador. Europa također traži i financijsku sposobnost prijevoznika.

»U Hrvatskoj je dosad većinom bilo uobičajeno da se kupuju vozila koja je Europa odbacila, dakle ona zastarjele tehnologije. Prijevoznik bi za šezdeset, sedamdeset tisuća njemačkih maraka kupio vozilo staro sedam do deset godina. To bi vozilo za pola godine postalo toliko staro da se više ne bi moglo uključiti u posao u Europi, prije sve-

ga iz sigurnosnih razloga. Dakle, Hrvatska je kupovala europski otpad, a upravo to želimo zaustaviti« ističe Bezer. Problem je, prema njegovim riječima, i brz, nekontroliran dolazak mladih kadrova, odnosno mladih vozača koji nisu dovoljno stručno osposobljeni. U obrazovanju mladih potreban je, smatra Bezer, drukčiji pristup pa je stoga iz Ministarstva prometa i potekla ideja da se zajedno s Ministarstvom prosvjete napravi program obrazovanja vozača. Treba ići ukorak s vremenom, jer vozač više ne mora, kao nekad, biti i mehaničar, nego je važnije da bude osposobljen za nove tehnologije.

U Ministarstvu drže da je potrebno urediti i cestovnu komponentu, odnosno omogućiti stranim prijevoznici koji prelaze preko teritorija Hrvatske da budu točno »navođeni«. To podrazumijeva primjenu europskog modela – da prijevoznik točno zna gdje će ući na naš teritorij, a gdje će izaći, dakle, koja je za njega najpovoljnija i najbrža komunikacija, kaže Bezer.

Ne smije se, upozorava, ubuduće događati da u prometnim nezgodama najčešće sudjeluju strana, teška, vozila koja mi ne možemo kontrolirati. Posebno se to odnosi, ističe on, na opasne, lako zapaljive terete koji zahtijevaju nadzor i pratnju tijekom čitava tranzita kroz Hrvatsku. »Oko toga se upravo vode neki razgovori i nadam se da ćemo već pred turističku sezonu otpočeti s tom, pozitivnom, praksom«, kaže pomoćnik ministra pomorstva, prometa i veza. Predloženim izmjenama Zakona postaviti će se, među ostalim, i oštriji kriteriji koje prijevoznik mora ispuniti da bi se mogao pojaviti u međunarodnom prometu.

»Smatramo da bi prijevoznik najmanje dvije godine morao voziti po teritoriju Hrvatske, nakon toga bi ga moralo ocijeniti mjerodavno poglavarstvo, a tek onda bi mogao dobiti dozvolu za međunarodni promet«, kaže Bezer i dodaje da se linijski promet premer inozemstvu ne može obavljati samo autobusom, kao što je nerijetko sada slučaj. Zbog toga se i javlja, navodi, opravdano nezadovoljstvo putnika ako dođe do nekog kvara na autobusu, a nema drugog koji bi ga mogao zamijeniti. Ozbiljan prijevoznik putnika za dulje linije mora imati visoko kvalitetne autobuse i najmanje tri autobusa, tako da uvijek jedan može »uskočiti« ako je potrebno, upozorava on.

Izmjenama Zakona bit će obuhvaćene i novčane kazne, odnosno one će biti niže, osim za najteže prekršaje. S obzirom na dosta nizak standard predlagatelji smatraju da kod blažih prekršaja treba sniziti kazne da bi se one mogle plaćati na licu mjesta. Također, napominje Bezer, kazne bi se prebacile na neposrednog krivca, dakle prijevoznika, jer menadžeri ne mogu u svakom trenutku znati što rade njihovi vozači. Što se tiče putničkog dijela, tu postoji golemo nelojalna konkurencija pa je odlučeno da se poduzmu drastičnije mjere. Tako naš sugovornik navodi da je samo prošloga tjedna poništeno 40 autobusnih linija za koje je inspekcija utvrdila da ne posluju uredno. Prijevoznici moraju redoviti dolaziti na autobusne kolodvore, što je vrlo lako kontrolirati, a ako se toga ne pridržavaju gube dozvolu, zaključuje Bezer.

IVANA MATIĆ



Kamioni koji su na inozemnim cestama »odradili« svoj vijek više ne bi smjeli završiti u voznom parku hrvatskih prijevoznika

ISTRAŽIVANJA ČISTOĆE MORA

»Crne točke« hrvatskog Jadrana

Jadransko more na hrvatskoj strani je čisto, ali ima i točaka s kojih riba ne bi smjela na stol, upozorava dr. Marko Branica iz Instituta »Ruder Bošković«

ŠIBENIK, 16. travnja – Jadransko more je čisto, ali ima »crnih točaka« s kojih se hrana ne bi smjela uzimati, kaže dr. **Marko Branica** iz Instituta »Ruder Bošković«. Dakle, vrlo je važno poznavati područje gdje je riba ulovljena, jer nije svejedno je li ulovljena u blizini kakvih kanalizacijskih ili industrijskih ispusta ili ju se, na primjer, ulovilo ispod tvrđave svetog Nikole na ulazu u šibenski kanal. Gledajući u cjelini, ribe i ostali živi organizmi hrvatskog dijela Jadrana zdraviji su od onih u drugim morima. Hrvatska nema ni modernu industriju hrane koja se pokazala opasnom, pa je i to njena prednost.

More, inače, sadrži sve elemente koji se mogu naći na zemlji i to u vrlo širokoj lepezi koncentracija. Ekscesa ima svugdje i nigdje, kaže dr. Branica, koji se već desetljećima sustavno bavi ispitivanjem voda, posebice tragova metala u prirodnim vodama. Što se tiče toksičnih metala, opasnosti nema, osim ako netko naglo ne ispuusti teške metale. Kad je riječ o živi, osim na području Kaštelanskog zaljeva, nema je u većim koncentracijama. U tom je pak zaljevu ima je više nego bilo gdje drugdje na Jadranu i tamošnje su koncentracije iznad dopuštenih. Inače, žive najviše ima u Švedskoj, a slučajeva otrovanja živom bilo je u Švedskoj i Japanu.

Kad je riječ o toksičnim metalima, Kaštelanski zaljev je opasno područje za uzimanje hrane. Zabrinjava, međutim, i utrošak alkil-olova kojeg, inače, ima u olovnom benzinu. Posebno je opasan za zdravlje djece. Tamo gdje su izravni ispusti gradskih kanalizacija u more, ima više slučajeva zabrinjavajućih koncentracija alkil-olova.

U Hrvatskoj ima dosta jetrenih bolesti

što upućuje na to da se hrana iz mora uzima s mjesta gdje su uzročnici mnogih bolesti. Sve septičke jame kod nas su zapravo »crne jame«. One redovito propuštaju u ljetnim mjesecima, kada je upotreba vode zbog pojačanog broja turista kodikamo veća. Poznato je da turisti troše između 10 i 20 litara vode na dan, i to one koja je značajno zasićena deterdžentima zbog čega »crne jame« brže propuštaju, a njihov sadržaj potom odlazi u more.

Dr. Branica ujedno upozorava na onečišćenje mora uz luke, gradove, na industrijske i urbane ispuste. Velika opasnost prijeti i od marina kojih je na hrvatskoj strani Jadrana sve više. Naime, nautičari za zaštitu svojih plovila koriste tributil kositar (biocid). Riječ je o zaštitnoj boji kojom se premazuje dio broda koji je stalno u vodi, a ta boja jamstvo je da u njenoj blizini nema živih organizama.

Što se tiče bombi koje su piloti NATO-ovih zrakoplova ispuštali u more za voje ne intervencije u Srbiji, dr. Branica kaže da se pretjeruje u ocjeni mogućeg onečišćenja. Zračenje takvih bombi je minimalno, tvrdi dr. Branica. Uran je, naime, opasan ako se pojede, inače je njegovo zračenje jako malog dometa da ne može proći kroz kožu. Vrlo je bitno i koji se dio ribe jede. Jede li se glava ili ikra, može se svašta dogoditi, ali ako se jede riblji filet ne može se dogoditi ništa.

Neslužbeno doznajemo da postoje indikatori koji ipak upozoravaju na zračenje od NATO-vih bombi. O tome dr. Branica kaže: »Čist uran skup je materijal, a primjese su jeftinije. Postoje indikatori da uran nije čist i o tome se sada provode znanstvena istraživanja«.

»U posljednjih desetak godina posebna se pozornost daje istraživanjima čiji rezultati pokazuju da željezo dodano u ma-

lim količinama može značajno utjecati, odnosno stimulirati rast fitoplanktona u različitim dijelovima oceana«, kaže nam dr. Branica. Ta i neka druga otkrića kazuju da tragovi metala imaju značajniju ulogu u regulaciji primarne produkcije i rasta morskog fitoplanktona, nego što se to ranije mislilo. To je osobito vidljivo u sustavu »južnog dijela« oceana gdje je, unatoč visokom sadržaju hranjivih soli i sunčanoj energiji, relativno mala primarna produkcija organske tvari. Dobiveni podaci zapravo pokazuju da su u prirodnim vodama koncentracije otopljenih tragova metala značajno niže od ranije objavljivanih podataka, i to ne samo u onečišćenim rijekama, zatvorenim morima i obalnim područjima.

Na šibenskom se području kontinuirano obavljaju različita istraživanja koja traju i po više godina. Tako dr. **Biserka Raspor** s Instituta »Ruder Bošković« istražuje koncentracije proteina u dagnjama kao mjeru onečišćenja. Riječ je, kaže ona, o prikupljanju niza podataka, a uzorci se uzimaju na području od Zadra do Omiša. Na šibenskom području uzorci se uzimaju u estuariju Martinske. Koncentraciju žive u dagnjama istražuje **Željko Kwokal** s istog instituta. On istražuje na području Kaštelanskog zaljeva te Pukljana kod Skradina.

Kad smo dr. Marka Branicu upitali može li izdvojiti jedno područje hrvatskog dijela mora koje je osobito pogodno za uzgoj ribe i školjaka, odgovorio je kako je to akvatoriji ispod tvrđave svetog Nikole. Ona je na ulazu u kanal svetog Ante u Šibeniku, tamo gdje se spajaju čiste vode kraške ljepotice Krke s morskom vodom, gdje riba stvara najviše mladi.

JADRANKA KLISOVIĆ

Na vukovarskom Županijskom sudu dosad osam pravomoćno osuđenih za ratni zločin

VUKOVAR, 16. travnja - Nekadašnji zapovjednik Policijske postaje u vukovarskoj gradskoj četvrti Borovu Naselju **Dra- gisa Čančarević**, koji je osuđen u petak, osma je dosad pravomoćno osuđena osoba za ratni zločin na Županijskome sudu u Vukovaru. Od listopada 1997. do danas na Županijskome sudu u Vukovaru za ratne je zločine optuženo 156 osoba, većinom Srba, a dostupno ih je samo 17. Pravomoćno je dosad osuđeno osam osoba, koje izdržavaju zatvorske kazne, a za devet osoba postupak traje ili su presude nepravomoćne.

Riječ je o kažnjivim djelima genocida, ratnog zločina protiv civila i ratnog zločina protiv ratnih zarobljenika te o teškim ubojstvima vezanim uz ratne događaje.

Predsjednik vukovarskog Županijskoga suda **Ante Zeljko** ističe da javnost često potpuno pogrešno smatra sudove krivima za navodnu spornost u procesuiranju i kažnjavanju ratnih zločina. Državna odvjetnica u Vukovarsko-srijemskoj županiji **Biserka Trenešić** navodi da odvjetništvo nije uvijek lako podnijeti kaznenu prijavu za ratni zločin, kako se to naizgled čini. Jedan od najvećih problema s kojim se odvjetništvo pritom suočava jest nedostatak svjedoka, jer ljudi nerado govore o ratnim strahotama.

Što se tiče ratnih zločina, u županijskome državnom odvjetništvu u Vukovaru imaju 19 kaznenih predmeta s 349 osoba, a samo jedna kaznena prijava sadržava imena čak 198 osoba »pripadnika vojne komponente napada na Vukovar 1991., među kojima su i tada najviši srpski vojni

zapovjednici što su vodili ili provodili vojne operacije u Hrvatskoj. No, optužnica još nije podnesena, jer odvjetništvu nedostaju točni podaci o osobama koje želi optužiti, a bez kojih se ne može pokrenuti sudski postupak.

Jedini materijalni dokaz u procesima protiv ratnih zločina su svjedoci, a njih je malo. Mnogi građani čuli su da je netko nekoga ubio, ali - ako to ne mogu i potkrijepti - mi smo nemoćni«, ističe glasnogovornik vukovarsko-srijemske Policijske uprave **Tomislav Ilić**, dodajući kako je golem problem pri otkrivanju ratnih zločina i to što je hrvatsko Podunavlje policiji bilo nedostupno sve do 1997. Prema njegovim riječima, mirna reintegracija također je pridonijela da se uspore procesi vezani uz traganje za ratnim zločincima. Jedno je vrijeme policija u tome bila i potpuno onemogućena, pa se događalo i da su se – u skladu s procesom mirne reintegracije – u odori hrvatskog policajca našle i osobe koje su kasnije optuživane za razne zločine, poput nekadašnjih zapovjednika Policijske postaje u vukovarskoj gradskoj četvrti Borovu Naselju Dragisa Čančarevića, koji je na Županijskome sudu u Vukovaru u petak osuđen na 13 godina zatvora.

U vezi s ratnim zločinom, vukovarsko-srijemska policija podnijela je do sada 41 prijavu s imenima 544 osobe. Posljednjih šest mjeseci u toj je županiji pod sumnjom ratnog zločina uhićeno 19 osoba, no većina optuženika nije u Republici Hrvatskoj, to jest nisu dostupni hrvatskim tijelima gonjenja. (Hina)

Prevareni štediše ŠKZ »Varaždinski cekin« ne mogu do svog novca

VARAŽDIN, 16. travnja – Oštećeni štediše ŠKZ »Varaždinskog cekina« ovih dana podnose kaznene prijave protiv bivših stečajnih upravitelja štedionice **Nenada Slukića** i **Franje Novakovića**, jer su svojim neradom prouzročili štetu vjerovnicima. Agonija oštećenih »Cekinovih« štediša, kojih je oko 1500, traje već skoro dvije godine. Tada je, naime, u štedionici otvoren stečaj, a od pokretanja stečajnog postupka oštećeni štediše bezuspješno potražuju više od sto milijuna kuna.

»Stečajni je postupak od početka vođen neprofesionalno, a bivši stečajni upravitelji i Stečajno vijeće nisu vodili postupak na temelju Stečajnog zakona kako bi zaštitili vjerovnike«, rekao je za *Vjesnik* predsjednik Odbora »Cekinovih« vjerovnika **Josip Kahlina**. Sadašnja upraviteljica **Marija Holetić**, nastavlja on, ustanovila je niz nepravilnosti u dosadašnjem tijeku vođenja stečajnog postupka, vezanih uz rasipanje i uništenje stečajne mase, odnosno većinom gotovine.

»Stečajni upravitelji nisu utužili najvećeg »Cekinova« dužnika, poduzeće »Soul« u kojem je odgovorna osoba **Ronald Stefić**, koji je, pak, uz **Jelicu Jovićić Stefić** i **Janeza Tobiasa** jedna od odgovornih osoba u »Cekinu«. »Soul« je »Cekinu« na dan otvaranja stečaja, dugovao 35 milijuna kuna, što je tada bilo oko deset milijuna

Pokopani ostaci 112 hrvatskih vojnika ubijenih od 1943. do 1944.

DOBРАНJE, 16. travnja – Na Uskrsni ponedjeljak u novosagrađenoj zajedničkoj grobnici na mjesnom groblju u Dobranjama u Imotskoj krajini pokopani su posmrtni ostaci 112 hrvatskih vojnika, ubijenih 1943. i 1944. godine i bačenih u jamu na Podima iznad Velikog Graba u cetinskom kraju. Ostaci su im iskopani prije devet godina i od tada su bili na patologiji splitske Kliničke bolnice radi identifikacije.

Misu zadušnicu je u župnoj crkvi Sv. Ivana Krstitelja u Dobranjama, u nazočnosti rodbine ubijenih hrvatskih mučenika, mještana i uzvanika, predvodio splitsko-

makarski msgr. **Marin Barišić** uz koncelebraciju svećenika i župnika, a na grobnicu su položili vijenci i upaljene svijeće. Inače obilježavanje tog tragičnog događaja iz Drugog svjetskog rata organiziralo je Društvo bivših vojnika regularne hrvatske vojske u suradnji s dobranjским župnikom don **Lovrom Žuljevićem** na poticaj rodbine ubijenih hrvatskih domoljuba.

Slijedi akcija uređenja okružja zajedničke grobnice na mjesnom groblju i podizanje spomenika s imenima ubijenih hrvatskih vojnika kojih je najviše s područja Imotske krajine, a osmorica ih je iz Dobranja. (N. M.)

Jakovčić nije želio komentirati objede »Istarskoga glasa«

PULA, 16. travnja – Tko je »gazda Jezda« koji je podijelio 750 milijuna lira?, pitali su se na Veliki petak čitatelji tjednika *Istarski glas*, koji je u medijskim krugovima zapažen kao jedino istarsko HDŽ-ovo glasilo. U petak je, naime, na čitavoj stranici publiciran tekst, pun aluzija na IDS, njegova čelnog čovjeka **Ivana Jakovčića**, pulskog gradonačelnika i njihovo okruženje.

U svjetlu nedavna privođenja pulskog dogradonačelnika **Marija Quarante** zbog primanja sedam milijuna lira, sugerira se da su upravo pulski i IDS-ovi čelni ljudi »zamutili« čak 750 milijuna lira pri prodaji

Talijanima bivše tvornice sardina u Banjolama. U čitavu je priču upletena je i tzv. »lberijska banka«, što je sinonim za Istarsku banku. Jakovčića se u tekstu naziva »gazda Jezda«, a pulski gradonačelnik **Giancarlo Župić** je »papa Strupf«.

Upitan za komentar toga teksta, neposredno nakon konferencije za novinare koju je u petak održao zajedno sa IDS-ovim kandidatom za pulskog gradonačelnika dr. **Furijom Radinom**, Ivan Jakovčić nam je rekao da se »uopće ne želi opterećivati bedastocima koje o meni IDS-u i našim ključnim ljudima objavljuje taj 'listić' iz Labinal« .(M. U.)

Prodaja »državne« pšenice - jednom kupcu najviše 10 tisuća tona

ZAGREB, 16. travnja - Od ukupno 122 tisuća tona pšenice iz državnih robnih zalih, čiju je prodaju odnosno izvoz odobrila hrvatska Vlada, na domaćem bi tržištu trebalo završiti 62, a u izvozu 60 tisuća tona.

Riječ je o tržnim viškovima merkantile pšenice roda 1998., 1999. i 2000., čijom prodajom i izvozom Ministarstvo gospodarstva štelj stvoriti uvjete za otkup dijela pšenice ovogodišnjeg roda (po zaštitnoj cijeni), bez korištenja sredstva državnog proračuna.

Domaćem tržištu planira se prodati 50 tisuća tona pšenice po cijeni od minimalno 1.15 kuna po kilogramu za avansno, odnosno 1.25 kuna po kilogramu uz odgodu plaćanja do 60 dana. Uz to, domaćem se tržištu planira prodati i 12 tisuća tona pšenice

lošije kvalitete, i to po cijeni od kune po kilogramu kod avansnog plaćanja, odnosno po 1,15 kuna kod plaćanja s odgodom do 60 dana. Da bi spriječila monopol, Vlada je uvela i ograničenje: jedan će kupac imati pravo kupiti do 10 tisuća tona pšenice.

Količina od 60 tisuća tona pšenice trebala bi se izvesti, i to prema komisijskom modelu – na ime izvoznika, a za račun Ministarstva gospodarstva, konkretno Ravnateljstva za robne залиhe.

Prodaja i izvoz pšenice obaviti će se pozivnim natječajem prema načelu najpovoljnije ponude. Za odabir izvoznika i uvjete izvoza pšenice Vlada je imenovala povjerenstvo u kojem su predstavnici ministarstva gospodarstva, poljoprivrede i financija. (Hina)

Socijalne naknade od danas

ZAGREB, 16. travnja –Ministarstvo rada i socijalne skrbi priopćilo je u petak da je centrima za socijalnu skrb uplatilo novac za isplate socijalnih pomoći i naknada za ožujak, ali korisnici naknada svoj će novac moći podići tek nakon uskrsnih blagdana, od utorka, 17. travnja. Naknade za ožujak isplaćuju se po novoj osnovici od 400 kuna, umjesto dosadašnjeg iznosa od 350 kuna.

Ministarstvo rada i socijalne skrbi ispricava se korisnicima socijalnih naknada što zbog prekomjernih obveza Ministarstva financija nije bilo u mogućnosti ranije isplatiti naknade. (M.M.)

Varaždinski nezavisni kandidati: Imamo gospodarski program

VARAŽDIN, 16. travnja – Hrvatskom je društvu potrebna promjena, a svaka nova vlast dosad pokazala je nesposobnost. Stvarnost čini nabujala administracija, nova porezna opterećenja, bez napretka u gospodarstvu, a mladi zbog nezaposlenosti odlaze u inozemstvo.

Kako bi nešto promijenili na bolje, odlučili smo na izbore izaći mi, obični građani, koji se nismo obogatili pretvorivši se, slobodni smo i ne moramo zbog stranačke stegge glasovati za nemoralne zakone. Imamo gospodarski program i znamo što hoćemo. Stoga se pripremamo za sljedeće lokalne izbore kao nezavisni kandidati. To su na konferenciji za novinare rekli kandidati s liste nezavisnih kandidata za Županijsku skupštinu te gradove i općine u Varaždinskoj županiji **Zvonimir Kramarić** ispred Izbornog stožera te liste i **Josip Petrovečki**, **Ivan Petrinjak** i **Ivan Nikša Samobor**. (K. G.)